

Succes beursgang Ekopak stuwt jonge ondernemer Pieter Loose in de vaart der volkeren

Date : 1 april 2021

70 miljoen euro. Dat is de tussenstand in het vermogen van de 38-jarige Pieter Loose wiens waterzuiveringsbedrijf Ekopak deze week succesvol naar de beurs werd gebracht. Vandaag is Ekopak, gevestigd in Tielt, goed voor een beurswaarde van 220 miljoen euro, niet slecht voor een bedrijf dat in 2020 een omzet haalde van net geen 20 miljoen euro. Het succes van Ekopak duwt Pieter Loose prominent naar voor in de media. Een beetje tot zijn eigen verbazing. Ekopak trekt zichzelf aan zijn eigen haren omhoog door een nieuw businessmodel in te voeren: waterzuivering niet als investering maar als dienstverlening. Loose trekt zijn *out of the box thinking* ook door in zijn interviews. “Als je alleen maar denkt als een boekhouder, ga je niet boven jezelf uitstijgen.” zegt hij. Wat niet wegneemt dat je wel een goede boekhouder nodig hebt aan je zijde. En bij Loose is dat Pieter Bourgeois van [Marc Coucke's](#) holding [Alychlo](#).

Na zijn ingenieursstudies trok Loose naar Brazilië om er in het regenwoud een lokaal project op te zetten in de verwerking van bamboe. Als goede West-Vlaming leerde hij er “zijn plan te trekken”. De *school of life*, weet u. Wanneer hij terugkeerde naar zijn West-Vlaamse thuisbasis werd hij hier en daar wat scheef bekeken. Wat kan je nu gaan bijleren in de jungle? Maar via zijn levenspartner Celine Van Nieuwenhove, veearts in Ronse, kwam hij bij Ekopak terecht, in handen van vader Van Nieuwenhove. In 2013 nam hij het beleid van het bedrijf over. Nu zet hij zijn volgende grote stap. Ekopak gaat in de toekomst geen zuiveringsinstallaties meer verkopen. Het investeert zelf in de installatie en verkoopt het gezuiverde water aan het bedrijf waarvan het water wordt gezuiverd. Een boekhoudkundig interessante manier van denken in een duurzame sector die aanslaat bij de investeerders. In 2019 stapte Marc Coucke in het bedrijf en duwde het mee richting beurs.

Loose liep ook in het oog van ‘West-Vlaanderen werkt’, het economisch magazine van de gelijknamige provincie. “Ik droom van mijn bedrijf, maar ik lig er niet wakker van.” zo zegt hij in een interview. “Als ik een bedrijfsleider hoor zeggen “Ik werk zeven dagen op zeven, twintig uur per dag, vijftien jaar aan een stuk”, dan denk ik ‘dikke loser’, dat kan toch niet. Als ik dat zou doen, dan word ik zot. Hoe kun je visie en strategie ontwikkelen als je continu zo hard werkt? Je

moet af en toe toch kunnen loslaten, als het mooi weer is de deur achter je dicht trekken en op je fiets springen. Dat geeft energie en verse ideeën. Er zijn mensen die op elk idee reageren met een 'ja maar'. Mensen die meteen een rem zetten op elke volgende stap. Met zulke mensen kan ik niets. Je leert trouwens uit elke stap en uit elke sprong, ook als je valt. Het kan trouwens geen kwaad om eens wat dieper te vallen, en zelfs een weekje in het gips te zitten. Dan weet je de volgende keer weer beter waarop je moet letten, dan val je beter." Dat vallen was er in elke geval deze week nog niet bij op de beurs voor Pieter Loose.